

Σχόλια στη διαβούλευση της ΕΕΤΤ σχετικά με το νέο κανονισμό Γενικών Αδειών

Άρθρο 11, παρ.1

Η τελευταία πρόταση, όπου αναφέρεται ότι «τα τέλη καταβάλλονται με την υποβολή των αιτήσεων εκχώρησης αριθμών ή/και συχνοτήτων», θα πρέπει να αντικατασταθεί προκειμένου να διασφαλίζεται ότι δεν υπάρχει καταβολή τελών για αριθμούς ή συχνότητες που τελικά δεν εκχωρούνται. Συνεπώς, θα πρέπει να προσδιορισθεί χρόνος καταβολής των τελών που δεν θα ταυτίζεται με την υποβολή της αίτησης, αλλά θα είναι μεταγενέστερος της απόφασης για την εκχώρησή τους.

Παράρτημα Β, παρ.1.1.2.

Στην τελευταία παράγραφο θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι η δυνατότητα εκ νέου χορήγησης από την ΕΕΤΤ αριθμών που δεν έχουν χρησιμοποιηθεί από τον δικαιούχο για δύο χρόνια, υφίσταται μόνο εάν η μη χρησιμοποίηση των αριθμών οφείλεται σε υπαιτιότητα του δικαιούχου και όχι σε άρνηση τρίτου να παρέχει διασύνδεση / πρόσβαση με αποτέλεσμα να καθίσταται εμπορικά ανέφικτη η παροχή υπηρεσιών μέσω των αριθμών αυτών.

Παράρτημα Β, παρ.1.1.3, εδ.iv

Θεωρούμε σκόπιμο να προστεθεί στην αρχή του εδαφίου αυτού, η φράση «υπό την προϋπόθεση τήρησης της αρχής της τεχνολογικής ουδετερότητας» και να αντικατασταθεί η φράση «βάση των οποίων εκχωρήθηκαν» με τη φράση «για την παροχή των οποίων εκχωρήθηκαν»

Παράρτημα Β, παρ. 1.2

Στην πρώτη παράγραφο θεωρούμε ότι θα πρέπει η φράση «κατόπιν αιτήματος της ΕΕΤΤ» να αντικατασταθεί με τη φράση «κατόπιν ειδικά αιτιολογημένου αιτήματος της ΕΕΤΤ». Επίσης, θα ήταν σκόπιμο να προστεθεί στο τέλος της πρώτης παραγράφου, μετά τη φράση «της κείμενης νομοθεσίας» η φράση «περί ηλεκτρονικών επικοινωνιών και ανταγωνισμού».

Παράρτημα Β, παρ.2.1, υποπαρ.2

Στη συγκεκριμένη υποπαράγραφο θεσπίζεται υποχρέωση αδιάκοπης πρόσβασης σε υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης. Κρίνεται σκόπιμο να οριστούν συγκεκριμένα οι υπηρεσίες (αριθμοί) που εμπίπτουν στην κατηγορία αυτή.

Παράρτημα Β, παρ.2.1.2.

Στην τελευταία παράγραφο θεσπίζεται υποχρέωση ενημέρωσης άλλων αρχών (ΑΔΑΕ, Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων). Κατά την άποψή μας, η υποχρέωση αυτή θα έπρεπε να προκύπτει από Κανονισμούς των αντίστοιχων αρχών. Σε περίπτωση που η ΕΕΤΤ κρίνει ότι πρέπει οι Αρχές αυτές να ενημερώνονται για ορισμένα ζητήματα που εμπίπτουν και στη δική τους αρμοδιότητα, θεωρούμε ότι θα ήταν προτιμότερο να αναφέρεται ότι η ΕΕΤΤ δικαιούται να ενημερώνει και τις άλλες αρχές, όπως συνέβαινε μέχρι σήμερα. Σε αντίθετη περίπτωση, εάν επιβληθεί μια γενική υποχρέωση ενημέρωσης, είναι πιθανό κάθε πάροχος να ενημερώνει όλες τις αρμόδιες αρχές για όλα τα ζητήματα που εκτιμά ότι μπορεί να εμπίπτουν στις αρμοδιότητές τους, με αποτέλεσμα να υπάρχει κίνδυνος αντιφατικών αποφάσεων ή άσκοπης επανάληψης των ίδιων διαδικασιών ενώπιον διαφορετικών αρχών. Αντίθετα, εάν μία αρχή παραπέμπει ένα ζήτημα σε άλλη αρχή, είναι δυνατός και ο καλύτερος συντονισμός μεταξύ τους και η αποφυγή των ανωτέρω αναφερόμενων προβλημάτων.

Παράρτημα Β, Άρθρο 2.1.5

Πρέπει να εξεταστεί το ενδεχόμενο η ΕΕΤΤ να μπορεί να επιβάλλει σε έναν πάροχο την υποχρέωση να προβαίνει σε από κοινού χρήση συγκεκριμένης ευκολίας ή ακίνητου συμπεριλαμβανομένης της φυσικής συνεγκαταστάσης ακόμα και σε περιπτώσεις όπου οι εναλλακτικές λύσεις δεν είναι οικονομικά βιώσιμες ή ασύμφορες και θα έχουν κατά συνέπεια οι σχετικές υπηρεσίες να παρέχονται σε υψηλότερο κόστος για το τελικό καταναλωτή.

Παράρτημα Β, παρ.2.1.7

Κρίνεται σκόπιμο να γίνει αναφορά στην τήρηση της αρχής της τεχνολογικής ουδετερότητας, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι η υποχρέωση να ακολουθούνται συγκεκριμένα πρότυπα επιβάλλεται μόνο όταν αυτό είναι απολύτως αναγκαίο.

Παράρτημα Β, Άρθρο 3

Από την ανάγνωση των παραγράφων της ενότητας αυτής, προκύπτει ότι ορισμένες εξ αυτών αφορούν τις υποχρεώσεις του παρόχου Καθολικής Υπηρεσίας. Θεωρούμε ότι οι υποχρεώσεις αυτές θα πρέπει να εντάσσονται σε διαφορετικό κανονισμό. Σε περίπτωση που κριθεί απαραίτητο να συμπεριληφθούν στον κανονισμό Γενικών Αδειών, είναι αναγκαίο να διακρίνονται με σαφήνεια οι υποχρεώσεις που αφορούν αποκλειστικά τον πάροχο καθολικής υπηρεσίας από τις λοιπές υποχρεώσεις.

Παράρτημα Β, Άρθρο 3.5, γ

Η παράγραφος γ ουσιαστικά τροποποιεί το σημερινό καθεστώς (τουλάχιστον όσον αφορά την πρόσβαση από τον ΟΤΕ) όπου η μέγιστη χρονική διάρκεια προκύπτει από τη διαίρεση της μέγιστης συνολικής λιανικής χρέωσης (χωρίς ΦΠΑ) με τη λιανική τιμή. Για παράδειγμα μια υπηρεσία τηλεχοπληροφόρησης με μέγιστη συνολική λιανική χρέωση 20€ με λιανική τιμή 1,2€ έχει μέγιστη διάρκεια τα 16,67 λεπτά.

Θεωρούμε ότι θα πρέπει να οριστούν διαφορετικές πολλαπλές χρονικές διάρκειες ανάλογα με τη λιανική κλάση της υπηρεσίας αλλά και με βάση το είδος της υπηρεσίας.

Τέλος, κρίνουμε ότι η αγορά των υπηρεσιών τηλεχοπληροφόρησης / πρόσθετης αξίας χρήζει περαιτέρω διερεύνησης και ρύθμισης και για το λόγο αυτό προτείνουμε τη δημιουργία ξεχωριστού κανονισμού ο οποίος θα προκύψει από δημόσια διαβούλευση και μεταξύ άλλων θα συμπεριλαμβάνει και ένα κοινά αποδεκτό κώδικα δεοντολογίας.